

det humanitære foregår samtidig, når man kan komme til det, det foregår hele tiden, og det stabiliserende skal i gang så snart som overhovedet muligt, det vil sige, når man har fået ryddet de sidste fedayeener væk igen, således at de ikke kan skræmme befolkningen.

Der skal en irakisk civiladministration til hurtigst muligt. FN skal efter vores opfattelse have en central rolle i forbindelse med genopbygningen og stabiliseringen. Det kræver en sikkerhedsrådsresolution. Omkring det humanitære diskuterer FN for øjeblikket administrationen af olie for mad-programmet. Sikkerhedsrådet er igen ikke enig, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, Sikkerhedsrådet skal tage sig sammen til at blive enig. Jeg synes, at sikkerhedsrådsmedlemmerne skal være opmærksomme på, at de ikke sidder der for deres egen skyld, de sidder der for verdens skyld.

Så jeg skal gerne igen, som jeg også gjorde før krigen, appellere til, at Sikkerhedsrådet begynder at være klar over, at opgaven er at samles om opgavens løsning og ikke spredes. Jeg håber meget, at Sikkerhedsrådet også bliver enige om olie for mad-administrationen og om deres indsats i forbindelse med genopretningen af Irak efter krigen.

De civile tab er så små som overhovedet muligt. De irakiske styrker tager ikke hensyn til civile, de bruger krigsmetoder, som er fuldstændig uhørte. Det skal være så skånsomt og så hurtigt som overhovedet muligt, men vi kan ikke ende med den situation som i 1991, at Saddam Hussein sidder tilbage med alt det, han ikke må sidde tilbage med og gør hele området endnu mere farligt.

Kl. 17.45

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg mener faktisk, at begge parter dræber civile i øjeblikket, og det er jo det, der er tragedien.

Men så ville jeg godt stille ministeren et spørgsmål her til sidst. Han taler om, at Sikkerhedsrådet i FN altså må gøre, som vi siger at det skal. Kan ministeren ikke se, at det er en form for arrogance, som kan føre til et stort tilbagelag for Vesten, hvis man bliver ved på den måde?

Det lykkedes ikke at få et flertal i FN's Sikkerhedsråd med i krigen, og muligvis håndterer man det nu på en sådan måde, at det heller ikke efterfølgende lykkes at få klinket skårene, fordi man stadig væk har den arrogante holdning, at Sikkerhedsrådet skal gøre, som USA og Storbritannien og Danmark har bestemt. Sådan kan man altså ikke lede den internationale politik fremover, for så går det jo grueligt galt.

Så jeg håber, at den formulering, ministeren kom med, var en fortaelse, og det vil jeg gerne spørge til. For selvfølgelig er det ikke sådan, at vi kan diktere verdensorganisationen, hvad den skal gøre. Det er altså ikke sådan, at Danmark og Storbritannien og USA er enevældige i verden.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det var ikke nogen fortaelse. Før Sikkerhedsrådet brød sammen i sin beslutningsproces forrige mandag, havde jeg gennem 14 dage appelleret til Sikkerhedsrådets medlemmer om at blive enige. Jeg havde appelleret til EU's medlemmer, de europæiske medlemmer af Sikkerhedsrådet, om at blive enige. Det er da min forpligtelse at prøve at sige, at det danske synspunkt er, at FN skal fungere, men FN kan ikke fungere, hvis Sikkerhedsrådet ikke er enig. Så må vi altså selv træffe beslutninger ud fra det grundlag, der foreligger, sådan som vi måtte gøre, fordi resolution 1441 forelå. Men det er da en rimelig dansk politik at appellere til, at et organ som FN kan fungere, og det kan ikke fungere, uden at Sikkerhedsrådet kan fungere. Det er da også meget rimeligere i forbindelse med olie for mad-programmet, som FN hidtil har administreret, og i forbindelse med genopbygningen at appellere til, at Sikkerhedsrådet bringer sig i stand til at fungere.

Jeg lægger meget vægt på FN, men jeg kan kun få FN til at fungere, hvis FN er i den situation, at Sikkerhedsrådet fungerer. Så det er ingen fortaelse, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, det er en politik, som er langsigtet i forhold til at sørge for en stabilisering af verdensfreden.

Hermed sluttede spørgsmålet.